

и зѣми и левове ; океантъ носи хиляды корабн по единъ потопѣва. Природата слѣдователно работи въ полза на частността а не въ полза на общността, а Необходимостта слѣдува поприцето си неминуема. Ето свойството на тѣзи двѣ страшни сили на Свѣта, и азъ тѣхно твореніе го исповѣдамъ. Азъ желяжъ опазванъето на жрецескыѣ обреди на Египетъ, защото сж полезны за множеството, желяжъ да съобщавамъ на челоуѣцытѣ художествата които изнабървамъ, наукытѣ които усвѣршенствувамъ ; желяжъ да ускорж за челоуѣка пакъ на цивилизаціята ; като ползовамъ тѣй по многото, изпълнямъ всеобщія законъ. Но искамъ за мене си лично едно исклученіе, искамъ го за мѣдрецытѣ, увѣренъ че личнытѣ ми дѣйствія сж нищо въ вѣсытѣ на доброто и на злото. Убѣденъ че дѣлата на мѣдростта ми ще благодѣтелствувать множеството, а пакъ личнытѣ ми наклонности ще повреджтъ малцина, принасямъ на свѣта дара на мѣдростта, чрезъ който много добрини ще са распространжтъ доро до краищата на земята и до бждѣщытѣ родове ; искамъ свободата за себе си като просвѣтявамъ другытѣ да са ползувамъ отъ сичкытѣ добрини на свѣта. Да, нашата мѣдростъ е безкрайна, а животътъ кратковремененъ ; нека са наслаждавамы като са ползовамы отъ настоящето. Посвети младнытѣ си на наслажденіята, чувствата си на веселытѣ, защото не са бави минутата когато чашата на наслажденіето са счупва и вѣнецътъ ѣ повѣива. Наслаждавай са колкото можешъ, бжди мой подражателъ, мой ученикъ, Аникиде ! Азъ ще ти откржжъ устройството на природата, най скртытѣ ѣ и най чудны таинства, прекрасното искусство, което невѣжытѣ наричатъ вълшебство, еще и тайнытѣ на звѣздытѣ ; Съ този начинъ ты ще изпълняшъ длжжността си къмъ общността и ще прославишъ рода си. Но най напредъ ще та опознажъ съ таинства на наслажденіята които простолудіето нието е снувало. Динтѣ които посветявашъ на общото служеніе на челоуѣчеството нека са слѣдувать отъ другы сладострастны, само за твоето наслажденіе предоставены.

Щомъ Египтянинътъ свърши приказката си и тосъ часъ са чу отъ сѣкждѣ армонія по усладителна отъ сичкытѣ които сж изнабѣрилъ Лидянытѣ и Юнянытѣ.

Мыслишъ че бѣше единъ безкраинъ потокъ отъ мелодія, който изведнажъ обхващаше сичкытѣ чувства, като ги омайваше и покориваше чрезъ вълшебствата на сладострастіето. Тѣй во времената на Сатурна омайваше слуха на пастыритѣ мелодіята на невидимытѣ духове които играяжъ въ долинытѣ на Тессалія. Пресѣче са гласътъ на Аникида който са готвяше да оборн софизмытѣ на Егип-